Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorî nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele Birourî de anunciurî: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks Nachfolger; Anton Oppelik, J. Danneberg*, în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*; în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann.*
Prețul inserțiunilor: o seriă garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărî mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. seu 30 banî.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LIX.

„Gazeta“ iese în fiă-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șese lunî 6 fl., pe trei lunî 3 fl.
N-rii de Dumineća 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șése lunî 20 fr., pe trei lunî 10 fr.
N-rii de Dumineca 8 francî.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare, Têrgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șése lunî 5 fl., pe trei lunî 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunî 6 fl., pe trei lunî 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banî. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 211. Brașov, Mercurî 25 Septemvre (7 Octomvre) 1896.

România, noi și Maghiarii.

II.

Din partea bărbaților de stat românî se accentuéză necontenit, că legăturile strînse de amiciție între România și Austro-Ungaria, carî și-au primit sancționarea prin înalta visită împărătéscă, sunt o necesitate politică.

Ei bine. De aceeași părere sunt și bărbații politicî maghiarî, precum și cei românî din statul nostru în ce privesce politica generală, numită de ordinar politică esternă.

In ceea ce privesce însě politica specială, ce-o urmăresce de sine stătător poporul maghiar, ca și poporul român din acest stat, cu alte cuvinte, politica interióră naționalistă, esistă o colosală deosebire de vederî față cu consecențele, ce trebue sě le aibă acea alăturare a României la monarchia nóstră.

Maghiarii, carî sunt aḑî stăpânî pe ocârmuirea statului, au fost și sunt de firma convingere, că necesitatea politică, care a impins România în brațele Austro-Ungariei, aduce cu sine neapěrat o altă necesitate politică, ca adecă elementul român, fórte numeros, de sub stăpânirea regelui apostolic al Ungariei, sě se supună necondiționat dictatului puterei maghiare de stat și astfel sě înceteze de-a mai face opozițiă naționalistă, prin care se nutresce numai nemulțămirea în sînul poporului frate din România și astfel se turbură legăturile de amiciție între monarchia nóstră și regatul român vecin.

Noi, Românii de dincóce, la rêndul nostru suntem firm convinși, că o alianță a României cu Austro-Ungaria, fiă ea dictată de orî-ce interese de stat, aduce cu sine necesitatea politică, ca, pentru a se da tăria cuvenită acelei alianțe, sě se delăture cu o ḑi mai curênd acele cause de nemulțămire, carî contribue, ca în România Maghiarii sě nu se bucure de nicî o simpatiă și carî slăbesc astfel raporturile țěrei cu jumětatea translaitană a monarchiei dualiste.

In consecința logică a acestei convingerî, noi, Românii supușî ai Majestății Sale ces. și reg. apostolice, am fost dela 1883, de când s'a făcut primul pas de apropiare a României de marele puterî ale triplei alianțe, necontenit de acea credință, că o alianță a României cu monarchia nóstră pretinde înainte de tóte, ca condițiune primordială, încetarea persecuțiunei elementului românesc în Transilvania și Ungaria, și suprimarea definitivă a tuturor încercărilor de desnaționalisare. Și cumcă credința acésta n'a fost deșertă, ni-a dovedit'o faptul, că ea și-a aflat o viuă și reală espresiune chiar și în sînul parlamentului din Bucurescî.

Acum, după cele petrecute în ḑilele din urmă, se nasce întrebarea: este alianța din cestiune un fapt împlinit? Și décă este, atuncî încheiatu-s'a ea la Ischl și la Bucurescî-Sinaia cu considerare la postulatul amintit, dela care, după judecata opiniunei publice române din ambele laturî ale Carpaților, atêrnă tótă prosperarea și tot succesul ei?

Este o mare întrebare acésta, la care noi nu putem rěspunde. Ce s'a vorbit și ce s'a tractat în direcția politică între cei doi suveranî vor sci numai aceștia și póte și miniștri lor. Ceea ce putem vedé noi sunt numai semnele esterióre ale situațiunei. Décă acéstă situațiune este nouă după întâlnirile dela Ischl și Bucurescî, nu scim; vedem însě, că semnele nu sunt noue, ci au rěmas tot cele vechî în ce privesce cestiunea sorții politice a Românilor din statul ungar.

De aci și sentimentul de nedumerire, ce ne-a cuprins pe noi Românii de dincóce în ajunul înaltei visite. Și în legătură cu acéstă nedumerire s'a manifestat și neliniștea, ce-a cuprins pe Maghiarî, ca nu cum-va întêlnirea dela Bucurescî-Sinaia sě aducă o schimbare în situațiune, care sě aibă influință și asupra atitudinei guvernului unguresc în raport cu sudiții românî ai statului.

Enunciațiunile bărbaților de stat, carî au asistat la acéstă visită, precum și ale organelor lor oficióse se feresc însě de orî-ce alusiune, ce ar puté admite măcar, că cu acéstă ocasiune legăturile dintre România și monarchia nóstră ar fi intrat în vre-un stadiu nou prin subscrierea vre-unui tractat séu vre-unei convențiunî, și asigură, că înalta visită nu invólvă, decât o recunóscere a stăruințelor României ca un factor al ordinei și al păcei în Orient, precum și manifestarea intimității, ce esistă deja de mult timp între cei doi suveranî.

Astfel póte sě fi nemerit cuiu 'n cap organul guvernului frances, care a ḑis, că visita monarchului nostru la Bucurescî nu însémnă, decât sigilarea unei situațiunî, care esista de fapt. Cu alte cuvinte, tóte au rěmas în *status quo*, cu adausul numai, că România și suveranul ei s'au bucurat de-o rară distincțiune și onóre prin visita puternicului stăpânitor al monarchiei nóstre.

Décă dér acesta este resultatul real al întêlnirei celor doi monarchî pe pămêntul României, atuncî noi, carî avem cele mai ferbinți dorințe pentru prosperarea fraților noștri și a țěrei lor independente, nu putem, decât sě ne bucurăm din suflet de acest resultat; ne este însě peste putință de-a ne liniști în urma lui și cu privire la consecințele, ce, cu drept cuvênt credem, le-am așteptat și pentru causa nóstră dela o strînsă apropiare între cele douě state.

Nu suntem chiămațî de-a ne pronunța noi aicî, décă și întru cât o astfel de situațiune este urmarea necesității politice, ce determină pașii celor, carî conduc aḑî destinele României, ci trebue mai vîrtos sě accentuăm din nou principiul, că România are sě-și facă ea însa-și politica, ce-o crede mai bună și mai sigură pentru apěrarea și înaintarea intereselor sale.

Acest principiu, ne va da dreptate orî și cine — este un principiu reciproc. Fiind dată situațiunea nóstră, a Românilor din acest stat, și fiind ea cu totul deosebită de aceea a fraților noștri din regatul vecin, e clar și ne'ndoios, că și noi trebue sě avem politica nóstră, reclamată de interesele nóstre de viéță și, decî, nicî un fel de constelațiune nu ne póte și nu este iertat sě ne abată dela direcția, ce ni-o indică cu necesitate aceste interese.

Din nenorocire însě principiul amintit a fost călcat în anii din urmă, nu din partea nóstră, ci chiar din partea acelor frațî ai noștri din Bucurescî, carî odinióră au susținut mai ostentativ tesa, că cestiunea națională dela noi este o cestiune de esistență și pentru România.

In ḑilele de crudă încercare pentru noi, ei n'au respectat principiul indicat de-o reciprocă necesitate politică, principiul de *fară da se* în ce privesce interesele de viéță ale gintei române de dincóce și de dincolo de Carpațî, și de aicî provine încurcătura, în care se găsesc aḑî Românii dela noi.

Partidul lui Strossmayer și alegerile.

Un ḑiar croat aduce scirea, că partidul lui Strossmayer se va abține dela viitórele alegerî, și-șî va continua activitatea deocamdată pe calea pressei.

Convorbire cu un bărbat de stat român.

Ḑiarul *„Neue Freie Presse“* primesce dela corespondentul sěu din România următorul raport interesant despre o convorbire a acestuia cu un bărbat de stat român:

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Dela teatru.

I.

Imprejurările, în carî ne aflăm noi Românii de dincóce de Carpațî, sunt puțin prielnice pentru artă. Cestiunile politice sunt de prea mare actualitate, așa că ele ne răpesc tot timpul liber. Pe când în țěrile marî apusene orî ce meseriașî cetesce literatura și cercetéză teatre, la noi numěrul celor care se ocupă cu artele este atât de minimal, încât dispare cu totul.

Ar fi însě o greșală a atribui acest desinteres al nostru numai luptei politice, căcî mulțî, póte cei mai mulțî, nu cetesc nicî gazete și nicî literatură. Causa principală după mine, e lipsa unei educațiunî literare. Mulțî póte vor fi avut intenția sě mai ia și câte o carte în mână, dér atuncî se pomeniau, că stau înaintea unei grele întrebărî, care-i făcea sě șovăiască. Acuma se întrebau: Ce sě cetesc din vastul material ce-mî stă înainte, în care se află atâtea lucrurî bune și atâtea rele, pe carî eu nu le sciu încă deschilini? La acest „ce“, póte rěspunde numai o educație literară, care décă ar fi esistat la noi mai de mult, n'ar fi fost posibil ca sě se trécă o mulțime de edițiunî din poveștî haiduceștî pe contul scrierilor de valóre. Fără acéstă educație omul se asémănă cu acela, care avênd rîul lângă casă, vrea sě plece în Sahara după o trócă de nisip.

Departe de a ave a pretenția a mě încerca eu sě dau în seria de articolî, ce m'am decis a publica în foiletonul „Gazetei Transilvaniei“, o astfel de educație sistematică literară, mě voi nisui sě folosesc unele producțiunî teatrale ale stagiunii de iarnă din Brașov, pentru-ca analisând câteva drame mai principale, atât bune cât și rele, sě dau ocasiune celor iubitorî de artă a-șî forma o ideiă independentă în apreciarea opurilor de artă. Analisele acestea nu vor întra mai adênc în piese, ci prin ele voi tinde sě scot la ivelă numai lucrurile mai meritorii, căutând a mě estinde mai ales asupra direcțiunilor moderne în dramă, carî vor fi póte de interes și pentru acela care nu cunósce piesa analisată.

In cele următóre voi pleca decî dela special, care va fi totdéuna o piesă representată pe scena germană din Brașov, la general, adecă la alte piese dramatice de valóre.

Voi începe cu piesa *„Das Recht“* (Dreptatea) de Hermann Haas, care s'a dat Miercurea trecută.

Mergênd odată pe stradele unui oraș mare din Germania, mě opri un băiat cu un teanc de cărțî subsuóră și îmî întinse și mie o cărticică. O iau și mě duc cu ea acasă. Era un numěr de probă, un fascicol dintr'un roman sensațional: „Unschuldig verurtheilt“ (Osîndit pe nedrept). Résfoiesc prin el și cetesc următórea introducere:

H. (iam uitat numele) era cârciumar într'un oraș de provincie. Deși însurat, el trăia în relațiunî neiertate cu o amantă de a lui într'un oraș din apropiere, unde mergea din când în când ca sě o visiteze. Intr'o séră întorcêndu-se dela ea mai târḑiu ca de obiceiŭ, din causa unei întîrḑierî de tren, îșî află nevasta asasinată. Strigă; vecinii, poliția și medicul vin la fața locului și iau protocol. Nevasta în ultimul moment îșî mai vine odată în fire, esprimă numele bărbatului și espiră. Acésta precum și faptul, că H. trăia rěu cu nevastă-sa, că odată o bătuse grozav, că ținea relațiunî cu o amantă, apoi rěspunsurile lui încurcate, seduseră pe judecătorî la pertractare sě-l declare vinovat și sě-l osêndéscă la mórte, care sentință apoi se schimbă în temniță pe viață. Wilhelm, sluga lui H., care fusese acasă tot timpul cât H. a fost la amantă și care era adevěratul asasin, fù pus pe picior liber și din acea ḑi se făcù nevěḑut. Acest om decî e osêndit pe nedrept și de 10 anî sufere temniță fiind nevinovat. Cetățenî, iubitorî de dreptate, subscrieți-vě numele pe acest cupon (alăturat la fascicol) și trimiteți-l mie, pentru ca sě pot înainta câte-va mii de subscrierî în formă de plebiscit împěratului, care nu va fi așa de orb ca judecătorii, și îl va agrația! Dr. N. N. advocatul osânditului.

In parcul admirabil al castelului dela Sinaia, unde bradii înalţi şi pădurea désă străluceso încă în splendórea văratică, am avut ocasiunea de-a convorbi o óră întrégă cu o *persónă fórte distinsă* din România, şi am audit dela el multe enunciărĭ fórte interesante privitor la *însemnătatea visitei împĕrătescĭ*, şi aprecíarea ei din partea cercurilor dătĕtóre de mĕsură din regat.

Visita împĕratului Francisc Iosif, dise politicianul român, trebue judecată şi apreciată din două puncte de vedere: din punct de vedere personal şi politic. Cu privire la primul punct, întrégă România este pĕtrunsă de convingerea, că i s'a făcut *cea mai mare distincţiune posibilă*. Impĕratul este astădĭ cel mai bĕtrân şi cel mai respectat monarch în Europa, care nu uşor sĕ póte decide pentru o astfel de visită; de mulţĭ anĭ el e împrietinit intim cu regele nostru, care dealtmintrelea se bucura şi de stima deosebită a decedatului archiduce Albrecht.

Aceste aşa numite *raporturĭ familiare*, pe lângă tóte schimbările politice, nu s'au întrerupt nicĭ-odată şi au fost cultivate în asemenea mod şi de cătră soţiile preanalte. Când petrecea pe la mijlocul anilor 80 împĕrătésa în Mehadia, regele şi regina nóstră grăbiră spre ai face o visită amicală. Abia îşi finise împĕrătésa cura în băile herculane, şi imediat vini la Sinaia, şi petrecu mai multe dile în societatea cea mai intimă cu părechea nóstră regală. Visita a fost într'atâta de lipsită de orĭ-ce politică, încât nicĭ un ministru nu ajunse de a-se puté presenta înaltei dómne.

Impĕrătésa a fost încântată de petrecerea ei aci, şi pare că i-a rĕmas imprimată bine în memoriă, deórece împĕratul aminti ierĭ reginei, că soţia sa îĭ pusese la inimă, sĕ nu intrelasă de-a visita Sinaia, décă va merge în România. Ii spusese, că se va simţi nespus de bine aci. Impĕratul împărtăşesce tot aceleaşĭ vederĭ cu împĕrătésa, căcĭ şi el se simte fórte bine şi e vesel, că se póte odihni aci.

Ce privesce *marea însemnătate politică a visitei*, ea zace deoparte în faptul, că visita însemnă *recunóscerea muncei nóstre culturale*, pe care am dovedit'o în deceniile din urmă; de altă parte în voinţa de a se convinge, că în orĭ-ce cas România a devenit un *factor modest pentru resolvarea liniştită a cestiunei orientale şi pentru susţinerea păcei*. Organisaţia nóstră de stat e tînĕră, şi mai ales dela suirea pe tron a regelui Carol încóce a lucrat fără reclam la consolidarea sa internă, şi póte arăta succese. Privesce numai aci în Sinaia împrejur. Mai întâiŭ vedĭ splendórea naturei, dér parcul acesta mare şi bogat în vile îşĭ are şi industriile şi căile sale ferate, carĭ sunt cele mai rentabile din întrégă ţéra.

Când înainte cu 30 de anĭ regele Carol fù condus aci de cătră actualul ministru-preşedinte Dimitrie *Sturdza*, care şi pe atuncĭ îi stetea apróре, ţinutul acesta representa o sĕlbătăcie muntósă, în care nu se afla nimic, decât mănăstirea, pe lângă care trecurăm mai înainte. *Regele* esprimă dorinţa, de aşĭ clădi aci o casă modestă, ca locuinţă pentru vară, şi astfel se zidi castelul de vênĕtóre, care acum e locuit de părechea moştenitorului. Castelul cel mare se zidi numai mai târdiu, şi apoi urmară celelalte stabilimente şi clădirĭ, astădĭ bogat impopulate.

Aci ai decĭ o icónă mică despre *desvoltarea generală a României*. *Meritul principal* este a-se datori *Regelui*, care de sigur e cel mai zelos şi conscienţios bărbat din ţéra nóstră, şi reginei nóstre populare. Pe rege îl afli totdéuna la lucru la masa de scris.

România nu doresce pentru sine nimic decât *linişte despre desvoltarea sa continuă*. Chiar nicĭ din eventuala *îmbucătăţire a Turciei* nu doresce nimic pentru sine şi prin acésta ocupă o *posiţiă esclusivă între statele balcanice*. Noi am primit *Dobrogea* din mânile Europei, şi pentru ea am dat Basarabia, pe care deasemenea o primisem dela Europa. Problema nóstră a fost definită înainte cu mai mulţĭ anĭ de cătră un *mare bărbat de stat german* cu cuvintele: *„D-Vóstră trebue sĕ fiţĭ zăvorul de fier, care sĕ închidă Rusiei calea spre Turcia“*. Nu voiesc se discut despre aceea, că óre am devenit apţĭ pentru a împlini acéstă misiune. Destul, că ne dăm tóte nisuinţele, ca sĕ ne întărim pe noi, şi ca sĕ ne întărim *mijlócele de ajutor*, pentru ca sĕ documentăm Europei, că aci esistă o garanţă pentru desvoltarea pacinică a *statelor balcanice şi Orientului*. Noi întreţinem şi cu *Turcia cele mai bune raporturĭ*. Despre tóte acestea a voit împĕratul Francisc Iosif sĕ se convingă în persónă. Visita sa ne dice următórele: *„Aţĭ făcut lucru bun, sunt mulţămit“*.

Poţĭ înţelege ce impresiune adâncă şi puternică produce faptul acesta în întrégă România, fără deosebire de partid. Pentru aceea şi pregătirile s'au făcut astfel, ca întrégă România sĕ se manifesteze. La marele *prândŭ de gală*, dat de regele în Bucurescĭ, au fost invitaţĭ nu numai toţĭ miniştri *activĭ*, ci şi toţĭ *foştii* miniştri. Intrégă societate trecù apoi în salónele ministrului-preşedinte, cu tóte că în societate se aflau cei mai înverşunaţĭ duşmanĭ ai sĕi, şi, precum în cercurile oficiale, aşa şi în poporaţiune se manifestă aceea-şĭ disposiţiă şi acelaşĭ concept. Nimic nu e artificial. Bucuria e spontană şi simţul marei distincţiunĭ primite e general. De nimic nu ne-am putut bucura mai mult, ca de visita împĕratului Francisc Iosif.

In momentul acela ajunserăm la castel şi conversaţia deocamdată se întrerupse.

Călĕtoria Ţarului.

Sâmbătă séra Ţarul şi Ţarina îşĭ luară rĕmas bun dela Regina Victoria a Angliei şi însoţiţĭ de ducele şi ducesa de Conaught, plecară din Balmoral cu trenul peste Aberdeen, spre Portsmuth unde sosiră alaltăerĭ la $5^1/_2$ d. a. După primirea autorităţilor militare şi civile părechea imperială urcă pe bordul yachtului „Polarstern“ spre Cherbourg.

Din Cherbourg se depeşéză cu data de 4 c., că în oraş domnesce mare agitaţiă. Lucrările de pregătire pentru primirea Ţarului se continuă cu tóte că plóia nu încétă şi cerul e învĕlit în negură.

In Paris se adună public imens din tóte părţile. Ministrul de finance dispuse, ca astădĭ, diua întrărei Ţarului în Paris, *bursa sĕ fiă închisă*.

Preşedintele *Faure*, însoţit de ministrul-preşedinte *Meline*, de miniştri de esterne şi de marină, apoi de preşedintele senatului *Loubet*, preşedintele camerei *Brisson*, ambasadorul rusesc br. *Mohrenheim*, plecă alaltăerĭ la 11 a. m. din Paris spre Cherbourg, pentru de-a întimpina pe *Ţarul* şi pe *Ţarina*.

*

Parisul, după cum se anunţă, e într'o fierbere colosală şi poporaţiunea sa nicĭ-odată n'a manifestat aşa o bucuriă, ca în ajunul sosirei Ţarului. Decoraţiunile sunt grandióse, se póte dice chiar esagerate; din tóte părţile fâlfâe colorile naţionale rusescĭ şi francese. Mai ales piaţa Concordia, grădina Tuileriilor, camera deputaţilor şi Elyseul strălucesc într'o splendóre orbitóre.

Din provinciă se aşteptă sĕ sosescă peste 1 milion de ómenĭ, cu atât mai mult, că preţurile de călĕtoriă pe tren s'au scărit fórte mult, aşa că calea dela Marsilia la Paris şi îndărăt costă preţul bagatel de 22 francĭ.

Punctul culminant dela serbările Ţarului îl va forma marea *revistă militară* de pe câmpul Chalons. Apróре 70.000 soldaţĭ francesĭ vor defila înaintea împĕratului rusesc.

Ce privesce siguranţa publică, se dice, că s'au luat cele mai stricte mĕsurĭ poliţienescĭ, şi mai ales Ţarul în tot locul va fi încunjurat de un cordon fórte larg, încât poporul numai din depărtare îl va puté vedé.

In mod deprimător au fost atinse cercurile guvernului frances prin faptul, că *consiliul comunal din Lille a refusat sĕ salute pe Ţar*, şi a luat resoluţia sĕ-şĭ manifeste simpatia faţă cu poporul rusesc.

Miniştri de justiţiă, resbel şi marină, din incidentul visitei Ţarului în Paris, vor aşterne preşedintelui republicei mai multe *acte estra-ordinare de graţiare*.

*

Diarul *„Osservatore Romano“* din Roma laudă pe Ţar, deórece acesta şi-a esprimat dorinţa de-a primi pe *archiepiscopul din Paris* în audienţă festivă. Dice, că lumea trebue sĕ vadă cel mai *important moment* dela serbările din Paris în apropiarea tinĕrului monarch autocrat de bĕtrânul cardinal, şi că *Rusia redă poporului frances nu numai puterea politică pierdută, ci o conduce şi la consciinţă religiósă.*

Încă unele dela întâlnirea din Orşova şi Bucurescĭ.

Ca întregire al raportului despre primirea monarchului nostru în România mai înregistrăm următórele:

La prândul de gală, ce s'a dat în castelul Peleş Miercurĭ séra înainte de plecarea Impĕratului, au fost invitaţĭ miniştri cu dómnele lor, contele Goluchowski, baronul Beck, apoi ambasadorul austro-ungar din Bucurescĭ Aehrenthal, şi ambasadorul român dela Viena, Ghica, apoi câţi-va membri ai legaţiunii austriace şi ceilalţĭ din suita imperială şi regală, cu totul 40 persóne. Impĕratul şedea la mijlocul mesei, având la drépta pe Regina şi la stânga pe Princesa de corónă în faţa lui şede regele Carol, între Goluchowski şi Beck. In curtea palatului cânta o musică militară. Tóte damele, afară de cele ce aparţineau legaţiunei austriace, erau îmbrăcate în costum naţional român. Regina şi Principesa moştenitóre purtau nisce costume superbe.

*

Regele *Carol* a acordat, cu ocasia călĕtoriei dela Orşova, următórele decoraţiunĭ înalte:

Ordinul **Stéua României**, *Marea Cruce*, d-lor, conte *Badeni*, preşedintele consiliului de miniştri al Austriei; *br. Banffy*, preşedintele consiliului de miniştri al Ungariei; general de divizie *Bolfrass* de Ahnenburg, adjutant general; Baron *Lexa de Aehrenthal* ministru plenipotenţiar; contele *Paar*, general de cavaleriă, adjutant general.

Ordinul **Coróna României**, *Marea Cruce* d-lor: Locot. Feldmareşal *Pokorny*. Ministrului de comerciŭ d-l *Daniel*. Cavalerului de *Klaudy*.

Afară de acésta a mai acordat ordinele de mai sus în gradele de comandor şi oficer la mai multe alte persóne din suita monarchului Austro-Ungariei.

*

M. Sa Impĕratul Francisc Iosif a făcut darurĭ fórte scumpe adjutanţilor Regelui Carol. Aceste darurĭ consistă în tabachiere cu briliante în valóre de câte 4—5000 Lei.

Nu mai puţin frumóse au fost şi darurile Regelui Carol. Generalii, oficerii şi amploiaţii civilĭ din casa împĕrătéscă au primit fórte scumpe cadourĭ. Amabilitatea Regelui a mers până acolo, cà le-a oferit şi bombóne pentru soţiile lor. Bombónele erau aşedate în frumóse albumurĭ, carĭ purtau pe păreţii lor vederĭ din Sinaia şi dela castelul Peleş.

*

Scurt timp după sosirea Sa în Bucurescĭ, monarchul nostru a mers la ambasada austro-ungară din Bucurescĭ, unde a primit corpul diplomatic, clerul catolic şi deputţia coloniei austro-ungare. Intre reuniunile, ce s'au presentat s'a aflat şi reuniunea Saşilor transilvănenĭ, condusă de preotul evang. săsesc Dr. Filtsch. M. Sa a primit acéstă deputaţiă cu multă graţiositate.

*

Vinerĭ şi Sâmbătă primăria capitalei române a ridicat decoraţiile, ce le înşirase pe strade pentru primirea Impĕratului. Salonul de recepţie dela gara de Nord va mai rĕmâné espus publicului până la 1 Octomvre st. v.

*

„Agenţia română“ anunţă:

„Tóte scirile ce s'au lăţit asupra pretinsei *încheierĭ* a unei *convenţiunĭ militare* între *Austro-Ungaria şi România* nu sunt întemeiate, şi nu sunt decât născocirĭ ale fantasiei. Presenţa şefului marelui stat major br. de *Beck* la înalta visită a fost numai o deosebită atenţiune din partea Impĕratului Francisc Iosif pentru Regele Carol, care cunósce de mult pe şeful marelui stat major. Tot asemenea este neesactă scirea, după care Impĕratul Francisc Iosif ar fi conferit Regelui României *bri-*

In cele următóre era apoi descris totul în formă de roman. Am aruncat acest fascicol, precum arunc orĭ ce roman senzaţional de felul acesta şi am uitat cu totul de el.

Acum însĕ, stând în teatru îmĭ veni ér în minte acéstă întemplare, căcĭ cele ce le vedeam pe scenă, nu erau decât dramatisarea acelei istorii.

Hermann Haas, autorul dramei, va fi primit şi el acel fascicol, ca şi mine sĕu altul şi s'a apucat sĕ-l dramatiseze, făcênd din el 4 acte.

August Ziegler, se numesce nefericitul cârciumar în dramă, care întorcêndu-se acasă dela amanta-sa, îşĭ deplânge viaţa într'un monolog lung, în care îi vine ideia sĕ-şĭ omóre nevasta. Persecutat de acest gând intră la ea şi — o află deja omorită de mâna altuia. Strigă, sĕ adună ómenĭ, vine doctorul şi comisarul, şi Ziegler, pe care cade prepusul, dimpreună cu Carl, servitorul sunt duşĭ la judecătorie.

Actul al doilea se petrece în casa procurorului suprem de Frankenberg, care chiar se întórce dela judecata unde Ziegler e osândit la mórte. El e iritat, fiind-că tinĕrul sĕu amic, advocatul Hellmuth Werner, pe care îl protejase totdéuna, şi căruia îşĭ încredinţase pe drăguţa sa fiică, îl apărase pe Ziegler cu o convingere mare, care după părerea lui era falsă. Vine timpul cinii, la care e invitat şi Werner şi Mr. George Smith, un american fórte superfiu în piesă. Cina e întreruptă de intrarea amantei lui Ziegler, Lisbeth Müller, care cu lacrămile în ochĭ cere iertarea iubitului ei, care e nevinovat. Procurorul e neînduplecat. Atuncĭ păşesce şi Werner şi într'o vorbire înflăcărată îşĭ arată şi el părerea, în urma căreia însĕ trebuie sĕ se strice cu totul cu procurorul, pe care în focul vorbirei îl atacă direct.

Actul al treilea se petrece câţi-va anĭ în urmă în închisóre, unde Ziegler, a căruĭ osândă se schimbase în temniţă pe viéţă, şi Werner, neobositul lui apĕrător, vorbesc despre o afacere. E o scenă fiorósă acésta, mai mult fiorósă decât măiastră. Apoi urméză un mic episod. Doi osândiţĭ se reped asupra temnicerului, voind sĕ-l omóre şi sĕ-i răpéscă cheile. Când le succede sĕ-l desarmeze însĕ, Ziegler se repede între ei şi scapă pe temnicer omorînd pe unul dintre robĭ. Acesta în momentul din urmă mărturisesce, că el e Carl, fost servitor la Ziegler şi asasinul nevestei acestuia; spune, că şi-a schimbat numele şi că prin noue fărădelegĭ a ajuns în temniţă, unde nu fusese cunoscut. Astfel Ziegler e declarat de nevinovat şi advocatul Werner triumféză.

Actul ultim se petrece la Werner. Vine americanul Mr. Smith, care-l felicită şi care-şĭ istorisesce viaţa sa fórte indiferentă pentru acţiune în piesă, vine apoi procurorul suprem, îşĭ cere scuse şi îi dă lui Werner fata, şi în fine, ca sĕ puie cap, mai vine şi Ziegler cu fosta lui amantă Liesbeth, care-i rĕmăsese credinciósă şi după ce-i mulţămesce advocatului şi îl dojenesce pe procuror, cade cortina peste ultimele cuvinte de iertare ale nevinovatului acusat: „Şi ne iartă nouĕ greşelile nóstre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri!“

(Va urma.) Sex. Til.

liantele la marea cruce a ordinului Sf. Ștefan. Conferirea unor astfel de distincțiunĭ nu este obicĭnuită față cu Suveraniĭ“.

Foile maghiare despre festivitățile din Bucuresci.

In general am observat, că, deși au avut raportorĭ la Bucurescĭ și Sinaia, foile unguresci au scris mult mai puțin despre sĕrbările de primire din România, decât despre inaugurarea dela Porțile de Fier. Tonul, în care au scris mai denotă o nemulțămire față cu împrejurarea, că M. Sa împĕratul nostru s'a presentat și a fost primit în România mai mult ca împĕrat austriac decât ca rege al Ungariei.

Ėtă câte-va pasagie din raporturile unguresci, carĭ ilustréză cele mai sus ḍise:

„Magyar Hirlap“, ḍiarul d-lui Horváth Gyula, scrie următórele: „Regele nostru nu a fost însoțit, de nicĭ un bărbat de Stat maghiar; dér acésta nu însemnéză nimic, căcĭ la serbările dela Porțile de Fier toțĭ bărbațiĭ noștri de Stat, cei în activitate precum și cei în pasivitate, s'au presentat complect, fără ca sĕ pótă schimba ceva în caracterul internațional al serbărilor, și la Bucurescĭ s'a afirmat tot atât esistența Statului ungar ca la Porțile de Fier“.

„Punctul cel mai strălucit al programului de recepțiune a fost revista de galä și defilarea trupelor. In fața unei mase imense, în fața a sute de mii de ómenĭ s'a făcut revista. In adevĕr a fost un spectacol pompos pe platoul dela Cotrocenĭ. Platoul era plin de o armată strălucită, înconjurată de massele poporului. Cu o regulă perfectă, în forme pompóse și în ținută splendidă au defilat rĕnd pe rĕnd trupele. Și după defilarea fiă-cărei arme, Regele Francisc Iosif a rostit cuvinte de laudă și de satisfacțiune. Ėr publicul, răpit de frumosul tablou, a aclamat mereu pe cei doi Monarchĭ și pe soldațĭ“.

„Budapesti Hirlap“ ḍice următórele: „Nu e lucru ușor a descrie primirea ce a făcut Capitala României Monarchului Austro-Ungariei și e în adevĕr fără păreche acel entusiasm, care se manifesta la fiăcare pas pentru Regele Francisc Iosif. Insu-șĭ Regele nostru a fost surprins de acéstă puternică manifestațiă spontaneă și deși s'a așteptat la multe, totușĭ realitatea a întrecut tóte ilusiile“.

„Primirea a fost strălucită, dér durere ea nu s'a adresat Regelui, ci Impĕratului. Ungurii nu sunt iubițĭ de loc în România, deși acest Stat numai luĭ Andrássy are sĕ mulțumĕscă independența sa“.

„Decorul Capitalei a fost destul de luxos. In special Calea Victoriei și Bulevardul. Steagurile unguresci jucau un așa rol în decorație, că putem sĕ fim mulțumițĭ: 90 la sută steagurĭ austriace și 10 la sută unguresci. In total se aflau vr'o 3—400 de steagurĭ unguresci“.

„Regele Francisc Iosif a esprimat Regelui Carol încă înainte de defilare, adecă după revistă, satisfacția Sa asupra ținutei estra-ordinar de frumóse și a înfățișării pompóse a trupelor române. In fața Statului major, cu o voce tare a spus: *„E fórte frumósă; România póte sĕ fiă măndră de armata sa“.*

„Ėr după defilare Regele Francisc Iosif a declarat Regelui Carol, că se simte fórte onorat de-a cunósce escelenta armată română“.

„Spectacolul militar dela Cotrocenĭ a surprins pe toțĭ în mĕsură mare. Cuvĕntul „dorobanț“, care acum 20 de anĭ era încă un cuvĕnt de ironie, acum inspiră respect și a devenit de o mare importanță militară. Regele Francisc Iosif, în conversațiile sale cu miniștrii și bărbații de Stat românĭ, s'a esprimat cu multă căldură despre progresul fără păreche al armatei române. Contele Goluchowski a declarat mai multora, că strălucita recepție din Bucurescĭ a produs o impresie estra-ordinară asupra Regelui Francisc Iosif“.

„Egyetértés“ afirmă, că marca Ungariei nicĭ nu este măcar cunoscută în Bucurescĭ, căcĭ pretutindenĭ numai vulturiĭ austriacĭ, odioșiĭ vulturĭ, se rĕsfață în așa mod, încât ți-s'ar părea, că ar avea sĕ ne provóce“.

SCIRILE ḌILEI.

— 24 Septemvre.

In amintirea festivităților dela Orșova. Consiliul comunal al orașului Orșova a hotărît sĕ ridice un obelisc în amintirea festivităților, ce au decurs acolo sĕptĕmânile trecute. Se ḍice, că pe obelisc se vor grava portretele celor trei monarchĭ și se vor face inscripții potrivite.

—o—

D-l Weigand pentru țĕranii românĭ. D-l profesor Dr. *G. Weigand*, despre care scim, că anul trecut a făcut o călĕtoriă prin Bănat, unde a fost întêmpinat cu multă dragoste din partea poporului român adreséză acum o scrisóre „Dreptății“, în care-i face cunoscut, că dintr'o nóuă scriere a sa privitóre la dialectul bănățenesc îi pune la disposițiune 100 esemplare pentru a-le vinde cu câte 1 fl., ér pentru prețul lor, sĕ se trimită gratuit „Fóia de Duminecă“ unor plugarĭ românĭ din astfel de ținuturĭ, unde se cetesce puțin. Eruditul filo-român declară în scrisórea de mai sus, că prin acéstă nobilă faptă a sa doresce a face un serviciŭ causei române.

—o—

Dare de sémă. Erĭ a sosit în Brașov fostul ministru de agricultură, conte Andreiŭ Betlen, care astăḍĭ va face darea sa de sémă înaintea alegĕtorilor sĕi din cercul Săcelelor, în comuna Hermany.

—o—

D-l Dr. Vuia, re'ntors dela Băile Herculane, și-a reluat practica medicală în *Arad* (Strada Sina Nr. 1b. în fața seminarului.)

O voce francesă.

„Le Temps“ din Paris comentând importanța visitei Impĕratului Francisc Iosif în România ḍice:

Visita nu însémnă subscrierea vr'unui contract séu a vr'unei înțelegerĭ, ci *sigilarea unei situații care esistă de fapt.*

Austro-Ungaria, are un mare avantagiu în evenimentele din Orient, prin faptul că hotarele-i sudice sunt apărate de o neutralitate bine-voitóre în fața politicei șovăitóre a Serbiei și față de noua politică a Bulgariei căștigată de Rusia.

România va simpatiza cu Austro-Ungaria, dela a căreí bună-voință atêrnă în mare parte desvoltarea ei economică și sórtea celor treí milióne de Românĭ din Austro-Ungaria.

„Ḍile împĕrătescĭ la Dunărea de jos“.

Sub titlul acesta publică „Münchener Neueste Nachrichten“ în numĕrul sĕu de Sâmbătă un articol fórte important în fruntea foii. Corespondentul numitei foi, după-ce descrie festivitățile dela Porțile de fier, continuă:

„Românii au așeḍat o mică forță militară compusă din tot felul de arme, cu care ar fi putut căștiga o luptă considerabilă, de-alungul țĕrmurului, precum și artileriă de munte pe dealurile d'impregiur și o flotă mică compusă din 6 corăbiĭ de rĕsboiŭ și cincĭ de comerciŭ era postată la frontiera țĕrii..... Caracterul maghiar, ce s'a dat sĕrbătorilor oficiale, a fost măestrit, séu mai bine — silit. Populațiunea este aicĭ esclusiv germană și română, ér dintre óspeții străinĭ cel puțin ⅘ au fost Nemțĭ, Românĭ și Sêrbĭ. Tocmai acest caracter a nutrit neîndestulirea, ce se formase din convingerea, că festivitățile dela Porțile de fier, numĕrate între fatalele sĕrbărĭ milenare arangiate pentru renomagie, — au valórea unui op, care, décă ar fi reușit, ar fi însemnat mai mult, decât tot aceea ce maghiarismul a prestat în decurs de 1000 de anĭ în Europa, care însĕ durere n'a reușit. Facultatea de a presta a Maghiarilor stă în raport invers cu mania lor de a se lăuda. *Mileniul a produs și el ceva bun, între cât adecă a făcut mai evident Maghiarilor, cum sunt ei de urgisițĭ din partea tuturor popórelor civilisate pentru brutalitatea, ce o esercită ei față de cei mai bunĭ cetățenĭ ai lor, și li-a arătat, cât de ridicolĭ se fac cu mania lor de a se lăuda.*

„Acei Maghiarĭ, care până acuma n'au fost în clar cu lucrul acesta, au putut sĕ se convingă despre acésta la Orșova. Pe călĕtorĭ i-a surprins la stațiunea Verciorova, cât de galant se înfățișéză spiritul poporului românesc față de brutalitatea Maghiarilor. Pe lângă tótă ura îndreptățită a Românilor față de asupritorii fraților lor de dincóce de graniță, totușĭ Românii au făcut onorurile cuvenite împĕratului Francisc Iosif ca rege al Ungariei, pe când Maghiarii, prin delăturarea colorilor austriace, chiar și când Francisc Iosif este în țéră, denégă acestui domnitor curtoasia, care ar trebui sĕ o manifesteze și față de șachul Persiei. Cu alte cuvinte, *Românii sciu, ce pretinde curtoasia și bună cuviința în atingere cu alte popóre, pe când Maghiarii își permit cele mai marĭ necuviințe față de împĕratul și statul austriac*, numai pentru-că împĕratul austriac este și rege lor, *de a cărui bunătate ei abuséză până la necuviință. Acesta este cavalerismul Maghiarilor în ḍilele nóstre.*

„Impĕratul Francisc Iosif a fost primit în România într'un mod, decât care mai splendid și mai amical nu se póte închipui... Plin de splendóre și într'o formă regéscă în cel mai strins înțeles al cuvĕntului a fost conducerea împĕratului la Bucurescĭ. Berlinul și Viena n'au arătat o pompă mai mare la astfel de ocasiunĭ.

„Defilarea trupelor la Cotrocenĭ au privit'o cu adevĕrat entusiasm ómenĭ de specialitate și laicĭ deopotrivă. In deosebĭ artileria, arma specială a regelui, și obiectul activității sale, posede cai, ca și care *nicĭ o altă artilerie din lume nu póte presenta, nicĭ chiar cea germană și francesă.* Toțĭ cei de față erau de acord în acéstă privință. Participarea armatei române la ori-ce rĕsboiu européan e de însemnătate deosebită.... De anĭ de ḍile împĕratul Francisc Iosif n'a fost așa de vesel, ca în ḍilele acestea la curtea regelui Carol“.

D. L.

ULTIME SCIRI.

Inchiderea dietei.

Budapesta, 5 Octomvre. Astăḍĭ s'a sĕvĕrșit solemnela închidere a dietei. La 11 óre a. m. erau întrunițĭ în palatul dela Buda membrii ambelor corpurĭ legiuitóre. Câte-va minute mai târḍiu mareșalul ungar al curții, contele Ludovic Apponyi a invitat pe Majestatea Sa în sala tronului. Maj. Sa a intrat precedat de baronii țĕrii, de primatele, de miniștrii, de mareșalul curții, de măestrul grajdurilor curții, ținĕnd sabia regală, lângă el la dréptă episcopul cu crucea și înconjurat de camerarul superior unguresc, de căpitanul gardei ungare și de adjutantul sĕu general. Intrând în sală, între „Éljen“-urĭ sgomotóse Maj. Sa s'a așeḍat pe tron și puindu-șĭ Kalpakul în cap a rostit Mesagiul de închidere.

Mesagiul regal se introduce prin amintirea serbărilor milenare. După aceea face mențiune de serbarea deschiderii canalului dela Porțile de fier, lucrare a păcii de mare importanță internațională, la a căreia înaugurare au fost martorĭ și Regele român și sêrbesc, precum și representanții puterilor semnatare a tractatului dela Berlin etc. Mesagiul continuă apoi așa:

„De acéstă ocasiune Ne-am folosit cu bucuriă, ca sĕ visităm pe „M. Sa Regele român în propria Sa „reședință și ca și printr'asta sĕ în„tărim bunele raporturĭ de cordială „amiciția, ce de mult au esistat „între noi.

„Cu simțĕminte de mulțămire „ne aducem aminte de acea cor„dială și strălucită primire, de care „ne-am împărtășit în drumul ce l'am „făcut în România, atât din partea „M. Sale Regelui român și a Inal„tei Sale familii, cât și din partea „întregei poporațiunĭ a României.

„In genere putem sĕ Vĕ comu„nicăm cu bucuriă, că cu tóte pu„terile ne aflăm în cele mai bune „raporturĭ amicabile, ceea ce ne în„dreptățesce a spera firm, că pacea „nicĭ de aci încolo nu va fi tur„burată“.

Spune apoi Mesagiul, că la deschiderea dietei în 1892 era vorba de reforma administrațiunei publice, dér guvernul și legislația s'au ocupat cu alte cestiunĭ: au întrodus reformele bisericescĭ politice. Dér totușĭ s'a făcut cevașĭ și pentru administrațiă, s'a creat legea despre judicatura administrativă. Amintesce legile aduse pe terenul justițiar și cele aduse pe terenul instrucțiunii publice, apoi mĕsurile luate în interesul economic și comercial al țĕrei; tractatele comerciale cu Rusia, România, Sêrbia, cele ce s'au făcut pentru industriă, comunicațiune, nouĕle juncțiunĭ de cale ferată etc. Ḍice, că s'au adus legĭ și s'au luat mĕsurĭ pentru delăturarea lovirilor, de carĭ a suferit economia rurală în anii din urmă și pentru îmbunătățirea stărei economice a țĕrii. Amintesce de regularea valutei, care însĕ, încă nu este terminată. In fine accentuéză, că pe terenul financiar a succes a susține echilibrul, după ce țéra a putut sĕ supórte nouĕle sarcinĭ (!).

Mesagiul se încheie, anunțând, că dieta actuală ar fi trebuit sĕ reînoiască pactul dualistic, dér nu mai avea destul răgaz pentru acésta, trebuind sĕ mai stabilĕscă și budgetul statului. De aceea fû disolvată ca sĕ se pótă întruni în timpul cel mai scurt noua dietă.

Teatrul german. Erĭ s'a jucat pe scena teatrului german din Brașov comedia lui Kanzler și Fischer: „Jedem das Seine“. O comediă nemțéscă cu intrigă puțină, ceartă casnică și 3 nunțĭ la sfîrșit. In asemenea casurĭ totul cade pe spatele actorilor. E bine jucată, meritul piesei sĕ ridică; e rĕu, judecată, din slabă ce e comedia devine și mai slabă.

Că succesul representației de aséră a fost bun, avem decĭ sĕ mulțămim jocului celui bun al actorilor. D-l Teller a jucat cu o naturalitate și pricepere deamnă de admirat. Rolul romancierului modern Müller — pardon; Heinomüller a fost interpretat cu fórte bun succes de D-l Neher, care atât în rolurĭ tragice, cât și în cele comice e pururĭ la înălțimea chemării sale. Intre ceilalțĭ actorĭ amintim în primul loc pe D-l regisor Dieffenbacher și pe D-șóra Wachtel, apoi pe d-șórele Austerlitz și Giesran precum și pe d-l Renner, carĭ toțĭ la un loc au conlucrat la frumosul succes al piesei.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 5 Octomvre 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.05
Renta de coróne ung. 4% . . .	99.35
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½% .	122.75
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	101.20
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121. –
Bonurĭ rurale ungare 4% . . .	97.15
Bonurĭ rurale croate-slavone. . .	97.50
Imprum. ung. cu premii	154.50
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Segedin.	138.—
Renta de hârtie austr.	101.25
Renta de argint austr.	101.50
Renta de aur austr.	122.75
Losurĭ din 1860.	144.25
Acţii de ale Băncei austro-ungară.	940.—
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	407.75
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	368.90
Napoleondorĭ.	9.53½
Mărcĭ imperiale germane . . .	58.75
London vista	119.70
Paris vista	47.55
Rente de coróne austr. 4%. . .	101.10
Note italiene.	44.45

Cursul pietei Braşov.

Din 6 Octomvre 1896.

Banconote rom.	Cump.	9.48	Vênd.	9.51
Argint român.	Cump.	9.45	Vênd.	9.48
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.50	Vênd.	9.53
Galbenĭ	Cump.	5.60	Vênd.	5.65
Ruble rusescĭ	Cump.	126.—	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	—.—	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	—.—	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%	100.75		Vênd.	101.75

Anunciurĭ
(inserţiuni şi reclame)

Suntŭ a se adresa subscrisei administratiunĭ. In casul publicărei unui anunciu mai mult de odată se face scădĕmênt, care cresce cu cât publicarea se face mai de multe-orĭ.

Admi istr. „Gazeta Trans."

Avis!

Prenumeraţiunile la **Gazeta Transilvaniei** se potŭ face şi reînoi ori şi când dela 1-ma şi 15 a fiă-cărei luni.

Domnii abonaţĭ sĕ binevoiască a arăta în deosebĭ, când voiesc ca espedarea sĕ li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămurit şi sĕ arate şi posta ultimă.

Administraţ. „Gaz. Trans."

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Oct. 1896.

Budapesta — Predeal

Tren de persón.	Tren accel.	Tren mixt.	Tren de persón.	Tren accel.		Stațiunea		Tren de persón.	Tren mixt	Tren accel.	Tren accel.	Tren de persón.
10 —	8.05		8.05	2 00	pl.	Viena . . .	sos.	1.55		1 55	7.20	6.20
8.30	2.15		5.45	9.15		Budapesta		7.—		7.40	1.50	8.10
11.21	4 16	5.10	9.02	11.19		Szolnok . .		3.37		5.31	11.44	4.28
1.33	5.48	8.00	11.33	12.47		P.-Ladány . .		1.19		3.56	10.03	2.17
3.42	7.08		1.48	2.11	sos.	Oradea-mare .	pl.	11.04		2.37	8.43	11.32
3.58	7.15	1.22	2.06	2.18	pl.		sos.	10.44	8.00	2.31	8.38	11.17
4.38	7.43	2.19	3.03	2.50		Mezö Telegd .		10.07	7.10	2 01	8.11	10.42
5.20	8.18	3.32	3.45	3.26		Rév		9.30	6.13	1.34	7.46	10.08
5.43		3.51	4 06			Bratca . . .		9.10	5.38			9.50
6.32	9.07	5.13	4.53	4.17		Ciucia . . .		8.32	5.49	12.52	7.08	9.19
7.16	9.37	6.14	5.32	4.50		B.-Huiedin		7.54	4.59	12.20	6.39	8.37
8.07		7.32	6.24			Ghârbău . .		6.54	3.18			7.37
8.34	10.37	8.21	6 59	5 55	sos.	Clusiu . . .	pl.	6 13	2 23	11.01	5.23	7.—
8.49	Tr. prs. 11.10	8.40	2.17	6.11	pl.		sos.		5.24	10 45	tr.pers. 4.35	6.45
9.06	11.27	9.09	2.52	6.27		Apahida . .			5.02		4.03	6.27
10.12	12 30	10.40	4 45	7.27		Ghiriş . . .		Tr. expr.	3.37	9.23	2.55	5.12
10.42	12.57	11.25	5.39	7.50		Cucerdea . .		Teiuş Arad Budapest	3.06	8.49	2.25	4.33
11.01	1.09	11.49	6.08			Uiuóra . . .			2.49		2.08	4.27
11.09	1.16	11.59	6.19			Vinţul de sus			2.41		2.00	4.20
11.31	11.40	12.29	6.57	8.17		Aiud . . .			2.17	8.23	1.38	3.59
11.48	11.55	12.55	7.30	8.33	sos.	Teiuş . . .	pl.	3.36	1.55	8.06	1.17	3.38
12.05		1.30		8.38	pl.		sos.	3.18	1.29		12 57	3.06
12.33		2.08				Crăciunel . .			12.55		12.32	2.40
12.47		2.27		9.09		Blaşiu . . .		2.48	12.40		11.59	2.26
1.18		3.11				Micăsasa . .			12.01		11.28	1.54
1.34		3.31		9.42	sos.	Copşa-mică .	pl.	2.15	11.41		11.10	1.35
2.13		3.46		9.44	pl.		sos.	2 12	11.14		11.05	1.01
2.32		4.08		9.59		Mediaş . . .			10.55		10.48	12.45
3 04		4 45		10.22		Elisabetopol .		1.40	10.21		10 18	12.16
3.40		5 27		10.51		Sighişóra . .		1.06	9.42		9.43	11.33
4.03		6 12		11.12		Haşfalĕu . .		12.52	9.12		9.19	11.16
5 34		7.50		12.26		Homorod . .		11.54	7.45		7.38	10.03
6 12		8.37		12.58		Agoştonfalva .			7.02		7.22	9.25
6.41		9.07		1.15		Apaţa . . .		11 11	6.36		6.48	9.01
7.16		9.40		1.34		Feldióra . .			5.58		6.33	8.28
8.—		10.25		2.09	sos.	Braşov . . .	pl.	10.10	5.08		5.57	7.48
3.55		11.—		2.19	pl.		sos.	10.05	5.20			9.08
4 40		12.26		3 01		Timiş . . .		9.39	4.14		5.20	8.28
5.10		1 11		3.31		Predeal .		9.12	3.32		4.14	8.01
12.00		8 30		9.30	sos.	Bucurescĭ . .	pl.	5.35	9.15		3.32	3.15

Cucerdea — Oşorheiu — Regh.-săsesc.

Tren mixt	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de persón		Stațiunea		Trenŭ de persón.	Trenŭ de person.	Trenŭ de persón.	Trenŭ mixtŭ
2.30	8.10	3.11	10.59	pl.	Cucerdea . .	sos.	7.45	2.36	8.31	12.42
3 19	8.51	3.52	11.40		Ludoş . . .		7.02	1.58	7.38	9.59
4 12	9.37	4.37	12.26		Cipău . . .		6.28	1.19	6.55	11.01
5 12	10.27	5.26	1.14	sos.	Oşorhei . .	pl.	5.34	12.25	5.50	9.54
5.40	10.42	5.36		pl.		sos.		9.20	5.04	9 35
7.14	12.16	7.14		sos.	Regh.-săs. . .	pl.		7.54	3.30	8:05

Ghiriş — Turda

tren de persón.	tren mixt	tren mixt	tren de persón.	Stațiunea	tren de persón.	tren mixt	tren mixt	tren de persón.
7 33	11 —	5.—	10.21	Ghiriş	5.05	10.30	3.20	9.12
7.53	11.20	5-20	10.41	Turda	4.45	10.10	3.00	8.52

Copşa-mică — Sibiiu — Avrig — Făgăraş

tren de persón	Tren mixt	tren de persón.	tren mixt			Stațiunea		tren mixt	Tren mixt	tren de persón.	tren de persón.
2.20	4.45	11.55	7.10		pl.	Copşa mică .	sos.	9.34	3.05	6.25	12.35
3.57	6.35	1.25	8.50	3 13		Ocna . . .		8.11	1 27	5.07	11.01
4.19	7.01	1.48	9.15	3 39	sos.	Sibiiu . . .	pl.	7.44	12.57	4.40	10.30
	4.34		2.05		pl.		sos.	7.29	Marţa şi Vinerea		8.57
	6.16		3.58			Avrig . . .		6.02			7.16
	8.42		6.35		sos.	Făgăraş . .	pl.	3.28			4.30

Simeria (Piski) — Hunedóra

tren mixt	tren mixt	tren mixt	tren mixt	Stațiunea	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ
6.15	11.35	4.25	10.28	Simeria	4.50	10.25	3.10	8.34
6.38	11.54	4.48	10.46	Cerna	4.34	10.05	2.54	8.14
7.13	12.20	5.23	11.12	Hunedóra	4.10	9.38	2.30	7.45

Braşov — Zêrneştĭ

trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	Stațiunea	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ
8.35	4.55		Braşov	7.44	1.29	
10 28	6.36		Zêrneştĭ	6.20	12.05	

Mureş-Ludoş — Bistriţa

			Stațiunea			
4.—	9.10	4.20	Mureş-Ludoş	6.46	7.21	
5 03	10.28	5.35	Zau	5.49	6.24	
6 48	12 41		Ţagu-Budatelic . . .		4.50	9.40
7 38	1.54		St. Mihaiu de câmpie .		3 44	8.46
8 33	3.02		Lechinţa		2.48	7.43
9 07	3 41		Ş.-Măghiăruş		2.01	6.55
9.59	4 55		Bistriţa		1.16	5.52

Numai Lunia comunică. — N. Marţa comunică. — Circulă numai Marţa. — Numai Vinerea circulă.

Arad — Timişóra

				Stațiunea				
6.20	11.25	5.—		Arad		10.43	3.44	10.55
7.08	12.15	6.14		Vinga		9.42	3.01	10.11
8.01	1.10	7.39		Timişóra		8.20	2.—	9.10
12.47	8 47	12 27	5 10	Seghedin.	6.05	2 30	10 05	2.15

Sibiiu — Cisnădie.

trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	Stațiunea	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ
5.30	2.15	pl. Sibiiu . sos.	7.10	9.20
5.42	2.27	„ Selemberk „	6.57	9.07
6.06	2.51	„ Cisnădie pl	6.36	8.46

Sighişóra — Odorheiu-sĕcuesc.

trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	Stațiunea	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ
3 22	11.08	Sighişóra . . .	9.51	5.32
3.54	11.48	Haşfalĕu . . .	9.02	4.54
6.20	1.59	Odorheiu-sĕcuesc.	7.15	3.—

Notă: Órele însemnate în stânga staţiunilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în drépta de jos în sus. — Numerii încuadraţĭ cu linii mai negre însemnéză órele de nópte.

Tipografia A. Mureşianu, Braşov.